

[Nathalie Lind.]

vil være langt mere tilbøjelige til at søge lægen med henblik på at få deres barn undersøgt end alene at søge konsultation med henblik på vejledning i svangerskabsforebyggelse. Jeg håber, at vi i udvalget muligt kan finde en løsning på dette spørgsmål.

Jeg skal endelig omtale den nye bestemmelse i § 3 i lovforslaget om, at lægen eller jordemoderen omgående skal foretage henvisning til en mødrehjælpsinstitution, hvis kvinden fremsætter ønske om svangerskabsafbrydelse. Det er værdifuldt, at ordet „omgående“ er kommet ind; men var det ikke muligt, at man i motiverne til lovforslaget eller på anden måde kunne understrege, at der også uden for abortsituationen bør være et nærmere samarbejde mellem jordemødre og læger på den ene side og mødrehjælpen på den anden side? Jeg tror ikke, man kan gå så vidt, som det ærede medlem fru Camma Larsen-Ledet og erstatte ordet „bør“ i § 3, stk. 1, med „skal“. Men var det ikke muligt, at den højtærede indenrigsminister gennem sundhedsstyrelsen, eventuelt i et cirkulære, over for læger og jordemødre kunne understrege betydningen af, at kvinderne ved helbredsundersøgelserne blev gjort bekendt med de muligheder, mødrehjælpen har for at yde hjælp? Jeg tænker ikke alene på kontant hjælp — den er jo desværre af meget beskedent omfang — men på hjælp i form af familievejledning, som ydes i stor udstrækning af mødrehjælpen. Der er sikkert mange steder et udmærket samarbejde mellem læger og jordemødre og mødrehjælpen, men der er nok også steder, hvor det kunne trænge til at blive endnu bedre.

Jeg vil gerne tilføje her, at ikke mindst over for kvinder, der, man må vel have lov at sige, tilhører bundgrupperne, og som er dem, der har allermost brug for hjælp, men som det er allersværest for mødrehjælpen at komme i forbindelse med — kvinder, der lever under dårlige boligforhold, er præget af sygdom, måske er svagt begavede, har karakterafvigelse m. v. — ville det være af stor betydning, at opfordringen til lægerne om at henvise disse kvinder til mødrehjælpen blev fulgt i større udstrækning end hidtil.

Til sidst skal jeg blot nævne, at jeg har indtryk af, at når vi har den forholdsvis lave udnyttelse af de senere helbredsunder-

søgelser, kan det hænge sammen med, at kvinderne tror, at når de er gået til én læge eller én jordemoder, er det denne, de skal gå til i resten af svangerskabet; de tror, at det er den pågældende, der er blevet vederlagt for det. Når vi ved, at der er et meget betydeligt antal, der flytter — ikke mindst blandt de unge, af hvilke 45 pct. flytter — ville det vel også være af betydning, at man klarere fik sagt, at kvinderne står frit overfor, hvilken læge eller jordemoder de går til, og at de har ret til at få denne lægelige vejledning forskellige steder.

Gennemførelsen af lovforslaget vil medføre udgifter til ekstra lægehonorar på godt 3 mill. kr. Når man betænker, hvad aborterne koster — jeg har set en opgørelse, og det er også anført i betænkningen, at man regner med en udgift på omkring 15 mill. kr. årligt — er dette imidlertid kun et beskedent beløb i forhold hertil.

Til sidst skal jeg blot nævne, at det har glædet mig meget, at se i lovforslagets bemærkninger, at ministeriet for Grønland har givet tilsagn om, at man, når lovgivningen er gennemført for den sydlige del af Danmark, vil søge en tilsvarende ordning gennemført for Grønland. Jeg mener, at der ikke mindst dér er et meget væsentligt behov derfor.

Ellen Strange Petersen: På min gruppes vegne kan jeg principielt give tilslutning til lovforslaget.

Den vigtigste nyhed indeholdes jo i stk. 2 i § 1, hvori det pålægges lægerne ved en undersøgelse efter en fødsel eller en abort enten at tilbyde vejledning om svangerskabsforebyggende metoder eller at henvise til en sådan vejledning et andet sted. Lad mig straks sige, at vi tiltræder en sådan ændring. Allerede, da vi behandlede den nuværende sygeforsikringslov, blev dette spørgsmål drøftet i udvalget, hvor der, så vidt jeg husker, var enighed om det ønskelige i ordningen. Det undrer mig derfor egentlig, at indenrigsministeren ikke tidligere har fremsat lovforslag herom.

Spørgsmålet om hvorvidt formen for en sådan vejledning er den helt ideelle, mener jeg, vi må kunne drøfte i det udvalg, der bliver nedsat. Der er jo netop på de svangerskabsforebyggende områder kommet så meget nyt frem i de sidste år, og jeg mener,